

Ο ελληνικός βόας ονομάζεται ερημόφιδο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το άκουσμα της λέξης «**βόας**» ταξιδεύει τους περισσότερους σε εξωτικά τροπικά δάση της Αμερικής, της Ασίας και της Αφρικής, και σε πολύ μεγάλα φίδια που σκοτώνουν σφίγγοντας τα θύματά τους.

Λίγοι γνωρίζουν ότι βόες υπάρχουν και στην Ευρώπη και προφανώς και στην **Ελλάδα(!)** που είναι μικρότεροι των μεγάλων και ποικιλόχρωμων τροπικών ειδών και ονομάζονται βόες της άμμου. Στην Ευρώπη εξαπλώνεται μόνο ένα είδος βόα της άμμου, το **ερημόφιδο ή λουρίτης** (*Eryx jaculus*), το οποίο είναι ελάχιστα γνωστό αφού είναι **κρυπτικό είδος** αποφεύγει να εμφανίζεται), ζει υπογείως σε στοές και στην επιφάνεια βυθίζεται σε χαλαρό χώμα ή άμμο ή τρυπώνει ανάμεσα σε πέτρες.

Το δεύτερο συνθετικό του λατινικού ονόματος προέρχεται από τη λέξη *jaculum* (ακόντιο) και σχετίζεται με την εντύπωση ότι το φίδι αυτό **εξακοντίζεται προς τους εχθρούς** του όταν απειληθεί, πράγμα τελείως λανθασμένο αφού οι βόες δεν

χαρακτηρίζονται για την ταχύτητά τους. Ακόμα και το όνομα «βόας» που προέρχεται από το λατινικό *bos* (αγελάδα) σχετίζεται στην επίσης λανθασμένη δοξασία ότι τα φίδια αυτά τρέφονται με γάλα αγελάδας!

Το ερημόφιδο είναι ένα **σχετικά μικρό φίδι** με το μήκος του να φτάνει τα **80 εκατοστά**, συνήθως όμως δεν ξεπερνά τα 40-60 εκατοστά. Το σώμα του είναι λεπτό στο κεφάλι και την ουρά και παχύτερο στο ενδιάμεσο σώμα, η ουρά είναι κοντή και λεπταίνει απότομα, τα μάτια του είναι μικρά και χαρακτηρίζονται από τις κατακόρυφες κόρες. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του -όπως και όλων των βοών- η ύπαρξη στη βάση της ουράς 2 «αγκαθιών» ή νυχιών που ουσιαστικά είναι τα υπολείμματα των πίσω άκρων!

Ο **χρωματισμός** του είναι ραχιαία ανοιχτό κιτρινοκάστανο/κεραμιδί-καστανό/γκρίζο, με σκουρόχρωμα καστανά σημάδια διασκορπισμένα τυχαία ή σχηματίζοντας σειρές, ενώ κοιλιακά είναι λευκοκίτρινο με πολλές μικρές σκουρόχρωμες κηλίδες. Απαντάται σε περιοχές με χαμηλή βλάστηση (θαμνώνες, λιβάδια, καλλιέργειες, με αμμώδες και πετρώδες υπόστρωμα) και δραστηριοποιείται την ημέρα και πάντα υπογείως, εκτός από την αναπαραγωγική περίοδο που εκτίθεται και στην επιφάνεια του εδάφους. Γεννά νεαρά άτομα αφού τα θηλυκά άτομα «κρατούν» τα αυγά στην κοιλιά τους μέχρι και την εκκόλαψη. Η **διατροφή** του βασίζεται στα μικρά θηλαστικά, στα πουλιά και τις σαύρες και στα έντομα, τα οποία σκοτώνει με περίσφιξη.

Η **προστασία** του ερημόφιδου κυρίως σε εθνικό αλλά και σε κοινοτικό και ευρωπαϊκό επίπεδο είναι σχετικά «χαλαρή» καθώς περιλαμβάνεται ορισμένους καταλόγους συμβάσεων και νόμων. Οι άμεσες απειλές -αν και φίδι- δεν είναι έντονες καθώς η κρυπτική φύση του και ο υπόγειος τρόπος ζωής του δεν τον φέρνουν σε επαφή με το μεγαλύτερο εχθρό του: τον άνθρωπο. Οι έμμεσες πιέσεις που αντιμετωπίζει -όπως και σχεδόν τον σύνολο των ζώων- σχετίζονται με τη συρρίκνωση, υποβάθμιση και κατακερματισμό των οικοτόπων που διαβιεί και τη συνεχή απώλεια της φυσικότητας του περιβάλλοντος, και φυσικά από την αλόγιστη χρήση ποντικοφαρμάκων.

Το ερημόφιδο καταγράφεται στους καταλόγους ερπετών της προστατευόμενης περιοχής του όρους Πάρνωννα και υγροτόπου Μουστού, όμως οι πιθανότητες για τον επισκέπτη να το δει είναι πολύ**περιορισμένες**, και αν η τύχη είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή μαζί του, ίσως το σούρουπο κατά τους καλοκαιρινούς μήνες το δει ξαπλωμένο στην άμμο ή πάνω σε πέτρες να ρυθμίζει τη θερμοκρασία του.

Η άμεση «**υποχώρηση**» του **ερημόφιδου** μόλις αντιληφθεί την ανθρώπινη παρουσία είναι δεδομένη, βοηθώντας το να αποφύγει τις μοιραίες για τη ζωή του

αντιπαραθέσεις.

Πηγές : www.fdparnonas.gr- econews.gr